

HAYVAN SEVGİSİ

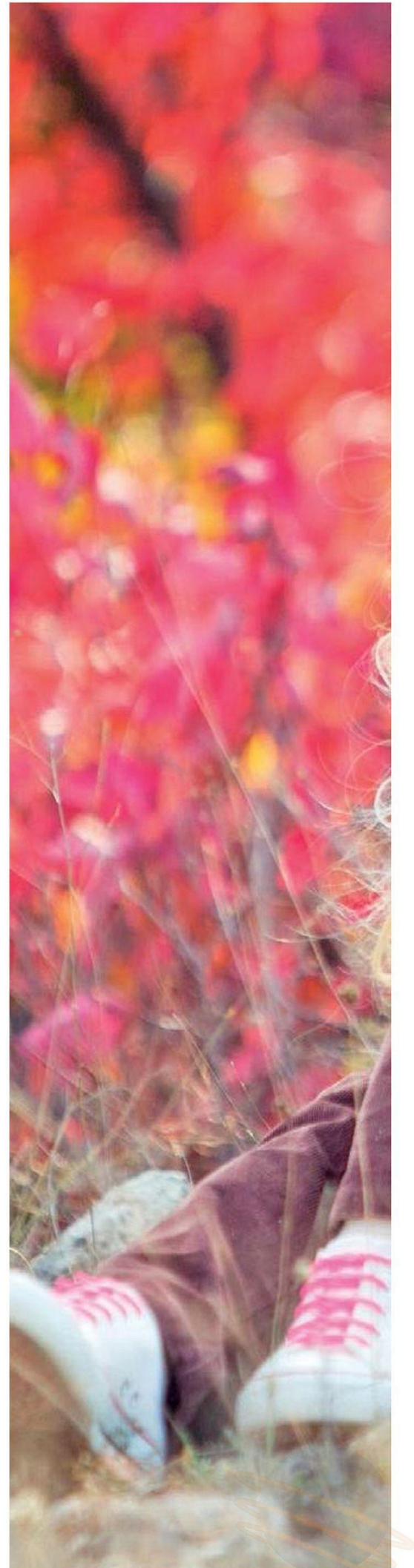
ÇOCUKLARI HAYATA HAZIRLIYOR

Hayvan sevgisi, çocukların duygusal ve sosyal gelişiminde büyük rol oynuyor. Hayvanlarla erken yaşlardan itibaren içselleştirilerek kurulan sağlıklı bir ilişki, çocuklara sorumluluk sahibi olmaktan, ahlaki değerlerin gelişimine kadar pek çok katkı sağlıyor. Peki, modern kent hayatının olumsuzluklarına rağmen çocuklara hayvan sevgisi nasıl aşılanır? Hayvanlarla geçirilen zamanın çocukların iletişimine katkıları nelerdir? Aileler çocuklarına en uygun evcil hayvanı nasıl seçmelidir ve çocuklara kaç yaşında evcil bir hayvan almalıdırlar? DBE Davranış Bilimleri Enstitüsü'nden Uzman Klinik Psikolog Ayşegül Moral, hayvan sevgisinin çocuklardaki kişisel gelişime katkılarını açıklıyor.

Çocukların duygusal ve sosyal gelişiminde temel bir role sahip olan hayvan sevgisi; doğadan uzaklaştıran modern kent hayatının aksine olumlu etkiler sağlayacak unsurların başında geliyor. Çocuklar ve hayvanlar arasında sağlıklı bir ilişkinin kurulmasında özellikle ailelere büyük görevler düşüyor.

Yapılan araştırmalar hayvan sevgisinin çocuk gelişimine pek çok katkısı olduğunu gösteriyor. Günlük yaşamın stresini azaltmaktan bağışıklık sisteminin güçlenmesine, iletişim

becerilerini arttırmaktan sorumluluk alma eğilimini geliştirmeye kadar pek çok alanda çocuklara destek olduğu ifade ediliyor. Peki, modern kent hayatının olumsuzluklarına rağmen çocuklara hayvan sevgisi nasıl aşılanır? Hayvanlarla geçirilen zamanın çocukların iletişimine katkıları nelerdir? Aileler çocuklarına en uygun evcil hayvanı nasıl seçmelidir ve çocuklara kaç yaşında evcil bir hayvan almalıdırlar? Ayşegül Moral, hayvan sevgisinin günümüz çocuklarının iletişimine olan etkilerini şöyle açıklıyor: "Çocukların doğayla ilişkisi, kent hayatı

Yapılan araştırmalar hayvan sevgisinin çocuk gelişimine pek çok katkısı olduğunu gösteriyor. Günlük yaşamın stresini azaltmaktan bağışıklık sisteminin güçlenmesine, iletişim becerilerini arttırmaktan sorumluluk alma eğilimini geliştirmeye kadar pek çok alanda çocuklara destek olduğu ifade ediliyor.

İçinde giderek mesafeli ve kısıtlanmış hale geliyor. Daha yirmi yıl öncesinde büyük kentlerde 'mahalle' yapısının geniş ölçüde mevcut olduğunu, boş arazi, yeşil alan, park gibi bölgelerde çocukların evdışı toplumsallaşmalarının mümkün olduğunu, bu deneyimleri yaşamış olan orta yaşlarındaki kuşaklar hatırlayacaklardır. Oysa günümüzün çocukları bu olanaklardan yoksundurlar. Bilgisayar, çabuk tüketilen pahalı oyuncaklar, ceza boyutu olmayan sürekli ödül sistemi ve elbette kapalı ya da en azından steril var oluş alanları (ev, yuva, okul) içinde kısıtlanan çocuklar, kapalı bir dünya algısı geliştirmekte, benzerlerine duyarsız, ben-merkezci, bazen de acımasız olabilmektedir. Doğadan kopmuş bu toplumsal

ortamda, çocukların gelişiminde olumlu yönde etkiler sağlayacak unsurların başında hayvan sevgisi geliyor."

ÇOCUKLAR, SEVGİNİN KARŞILIKLI BİR İLİŞKİ OLDUĞUNU KEŞFEDİYOR

Moral, "Hayvanlara duyulan sevgi çocuğa, insanın doğanın bir parçası olduğunu anlatır. Hayvan, her ne kadar biçim, görünüş ve davranış bakımından insandan farklı olsa da, organik ve manevi anlamda or-

tak birçok yönü de bulunan bir canlıdır. İnsanlar gibi olmasa da, hayvanın da acı çekebildiğini, üzülebildiğini, sevinebildiğini, sevgi ve bağlılık hissedebildiğini, hastalanabildiğini, insanlar gibi bir vücut çalışma sistemi olduğunu, hatta benzer organları olduğunu öğrenen çocuk onu artık tamamen yabancı, dolayısıyla korkulacak bir varlık gibi algılamaz. Ortalama ömürleri insaninkinden kısa olan birçok hayvan, doğum ve ölümün, birbirinin ayrılmaz bir parçası olduğunu, insanın da bu döngüye dâhil olduğunu, çocuğun aklında doğallaştırır. Çocuk, insanın diğer canlılarla sevgiye ve karşılıklı alış-verişe dayalı bir ilişki kurulmasının ahlâklı bir yaşamın temeli olduğunu, yine hayvanla ilişkisi sayesinde idrak eder" dedi.

ÇOCUKLAR ARASINDAKİ AYRIMCILIK VE ŞİDDETİ ÖNLÜYOR

Hayvanla kurulan bağın, çocuğun duygusal ve toplumsal gelişimi üzerinde olumlu etkileri olduğunu belirten Moral, "Hayvanın nesneleştirildiği bir ilişki biçimi, tam tersine sonuçlar verir; hayvanlar, çocuğun zihninde istenildiği zaman atılabilecek bir nesne olarak yer eder. Oysa sağlıklı bir hayvan-çocuk ilişkisi, öncelikle hayvanın, yani kendisi gibi olmayan ama yine de canlı olan bir başka varlığın sorumluluğunu almayı gerek-

tirecektir. Bu, çocuğun ahlâki gelişiminde önemli rol oynayan, onun mutlak bir ben-merkezci olmasının önüne geçebilen bir etki yapar. Çocuk, bu şekilde duygusal ve maddi anlamda verici olmayı, diğerinden sürekli talep etmemeyi, mutlak alıcı olmamayı da öğrenir. Sevgi ve ilgi verdikçe, hayvanın özellikle köpek gibi sadakat duygusu olan canlıların, ona nasıl fazlasıyla karşılık verdiğini gördükçe sevginin erdemini de idrak edecektir. Çocuk daha hoşgörülü, daha verici, daha paylaşımcı, daha anlayışlı, farklılığa daha açık bir kişilik geliştirebilir. Böylece genele oranla, küçük ya da büyük farklılıkları olan başka çocuklara (örneğin zihinsel ya da bedensel engelli, başka bir millete, dine mensup, farklı bir dil konuşanlar gibi) çok daha hoşgörülü olacaktır. Hayvan sevgisinin, çocuklar arasındaki ayrımcılık ve şiddetin önlenmesinde de katkısı büyük" dedi.

Moral, "Hayvanlara duyulan sevgi çocuğa, insanın doğanın bir parçası olduğunu anlatır. Hayvan, her ne kadar biçim, görünüş ve davranış bakımından insandan farklı olsa da, organik ve manevi anlamda ortak birçok yönü de bulunan bir canlıdır" diyor.

GELİŞİME DESTEKÇİ

Yapılan araştırmalar hayvan sevgisinin çocuk gelişimine pek çok katkısı olduğunu gösteriyor. Günlük yaşamın stresini azaltmaktan bağımsızlık sisteminin güçlenmesine, iletişim becerilerini arttırmaktan sorumluluk alma eğilimini geliştirmeye kadar pek çok alanda çocuklara destek olduğu ifade ediliyor.

